



Kolono "Durruti" kaj 19an julio 1936

La lasta kongreso, kiun C.N.T. okazigis en Zaragozo, estis la kongreso de la revolucio. La prenitaj decidoj akcelis la militistan ribelon. C.N.T. kaj U.G.T. estis unuiĝantaj por realigi la proletan revolucion, kies programo estis forigi la burĝan reĝimon, starigi komunisman ekonomion kaj rekoni al la Iberiaj regionoj la rajton starigi sistemon laŭ la ĝenerala opinio de la laboristoj de ĉiu regiono, inter la marksismo aŭ la anarkismo.

La grandaj terposedantoj vidis en danĝero siajn propraĵojn, la pastroj timis pri la estonteco de la religio jam transformita en negocon; la militistoj sentis sin malaperi kiel superega kasto. Tiuj ĉi faktoroj, unuiĝinte pro la rezulto de la Februara baloto, estigis la ribelon de Julio.

Kaj kiam la 19an de julio la faŝistaj militistoj leviĝis armile kontraŭ la reĝimo kaj la laborista klaso, Durruti estis malsana, ĵus operaciita pro du hernioj. Tamen li senprokraste alkuris en la vicajn de la antifaŝistaj batalantoj. En la Placo de Katalunio, en la Placo de Palacio, ĉe la pordoj de la soldatejo kaj en ĉiuj lokoj, kie okazis batalo, Durruti inspiradis la laboristojn kun fusilo en la mano.

La homo, kiu tiomfoje predikis la revolucion, kiam venis la vera momento,

okupis sian postenon en la batalo, malgraŭ ke lia farto ne permesis al li realigi fizikan fortostreĉon. La entuziasmo, kiun li enmetis en la batalon, lin kuracis. La siblado de la kugloj, la eksplodo de la bomboj, la tamburado de la maŝinpafiloj, la bruego de la kanono kaj la flamoj de la incendioj pligrandigis liajn fortojn, ili kuracis lin tute, kaj en la plej bruaj lokoj Durruti ĉiam estis videbla.

La loko, kie oni batalis plej intense, estis en la apudoj de la soldatejo Atarazanas. Dum pli ol 20 horoj daŭris la batalo. La ribelintoj rezistis senespere en la soldatejo. Durruti, Ascaso kaj García Oliver estis kune. Frumatene, la 20an de julio, la kugloj de maŝinpafilo disfendis la kranion de k-do Ascaso kaj Durruti estis vundita en la brusto kaj en la frunto.

Oni vidis Durruti-n plorantan antaŭ la kadavro de Ascaso. La larmoj ne ekaperis pro senpovo, sed pro doloro kaj koleriĝo.

En la burĝaj medioj Durruti estis konata kiel teroristo kaj murdisto. Durruti iris al la domo de la episkopo de Barcelono. Durruti savis la vivon de la episkopo, kovrante lin per kovrilo por ke li povu pasi inkognite inter la amasoj, kiuj postulis lian kapon. Ĉiujn objektojn de la episkopa domo, kiuj valoris milionojn da pesetoj, Durruti transdonis al la Ĝeneralitato de Katalunio.

Post la sufokigo de la ribelo en Barcelono, oni eksciis, ke la faŝistaj fortoj de Zaragozo antaŭeniras al Katalunio. En 24 horoj Durruti organizis kolonon da 12.000 homoj kaj ekiris tuj al Aragono por bati la faŝistojn.

La kolonon de Durruti oni nomis la kolono de la venko. Ĝiaj viroj estis el la plej bravaj kaj kuraĝaj. Prefere morti ol retroiri, estis ties moto. Li donis al siaj homoj moralon kaj disciplinon volonte akceptitajn. Tiun, kiu post promeso batali ĝis morto, senkuraĝiĝis aŭ forlasis iun pozicion, li destinis fosi tranĉeojn. Al tiu, kiu dediĉis sin demoralizi la milicianojn, li forprenis la sindikatan karton kaj rehejmensendis lin. Durruti pasigis ĉe la fronto kvar monatojn. Durruti ne estis vantema nek aŭtoritatema. Por siaj homoj li estis kamarado. La efiko kun kia batalis lia kolono radikis en la kamaradeco kaj la ekzemplo de Durruti. Kontraste al la normo starigita en ĉiuj armeoj, Durruti ne direktadis la bataloperaciojn de ĝenerala stabo, sed de la tranĉeoj mem, estante mem ĉiam en senpera kontakto kun la milicianoj. La ekzemplo ĉiam inspiras konfidon. La militteknikistoj konsilis al Durruti malproksimiĝi de la danĝero pli posten. Sed li faris la revolucion kaj ne la militon, li ĉiam kunestis kun la kamaradoj en la tranĉeoj. Li ne estis leŭtenanto nek generalo. Milicano kiel la ceteraj. La milicianoj de lia kolono post la morto de Durruti diris: "Durruti ne komandadis, li edukadis. Pro tio ni obeadis al li kaj estis disciplinitaj





Religio: ne subtenos trompado!

Kiam ajn ni vidas la religiaj demandoj sur pedestal, ĉiu kun siaj moralaj valoroj kaj ĉiuj kiuj asertas esti digna de esti praktikita, esti sekvitaj.

Ni ne povas miksi aferojn supre!

Fakte, la bezonon de multaj personoj por sentimentalaj kaj psikologia apogo stiris al la religioj apogo kaj por multaj homoj respondo al siaj afliktoj, ne irante preter tiu. Ekzistas profunda emocia bezono kiu faras homoj facilaj viktimoj de diversaj religiaj sensencaĵoj.

Tiu malabundeco estas tre ekspluatita religioj kiel parazitoj, estas instalitaj en tiuj delikataj areoj de homoj kaj utiligi ĉi tempo akiri riĉecon de forprenante iliajn partianojn homoj, kvantoj kaj posedaĵoj, sur la promeso de respondoj al tiuj suspostas diaĵoj kies religioj respondeculoj diras!

Tio estas hontinda!

Kion ajn via religia koncepto, ni notis ke dio / diino aŭ dioj / diinoj, bezonas nenian riĉecon aŭ materiaĵoj. Ajna ofero, ajna spektaklo kiu meritas aŭ ne de dia mizerikordo.

Ni defii ĉiuj religioj rezigni sian surtera posedoj, pagi impostojn kaj daŭrigi iliajn religiajn praktiko. Post ĉiu surteraĵojn estas tie kaj ĉi tie temas.

Post ĉiu, ĝi ne estas necesa pro Dio, dioj, diinoj tiaj sekularaj aĵoj.

Kiel diaj estaĵoj povas vivi per omnipresencia, omniscencia kaj ĉiopovo. Al ni mortemuloj, ni preni iliajn intervenojn kaj agoj kiuj havas siajn proprajn kapricojn kaj ni ne komprenas multe malpli la religioj kiuj diras estas.

Sincera kredo sufiĉas, ne estas kaj neniam devas pagi per bienes materialoj tiel.

Ne estu stulta persono, kiu petas surteraĵojn / riĉecon / donacojn en la nomo de Dio / dio / diino / diinoj, tio estas mensogo kiu ne povas subteni.

Ne unu centonon por tiu mensogo!

Kontraŭ ekspluatado kaj subpremado, eĉ religiaj, ni batalos!



DEK JAROJ EN LA ANARKIO!

Ni rekomendas

Interetaj interesaj paĝo

Radio Verda Starigite en 1998, Radio Verda estas pionira sendependa produktejo de inte aŭda programaro disponata senpage per TTT.

<http://radioverda.com/>

Liberecana Frakcio konsistas el SAT membroj, de la sama politika filozofio aŭ tendenco kiuj s prezentas kiel anarkiistoj, liberecanoj, anarki-sindikatiŝtoj, anarki-komunistoj, ktp.

<http://www.satesperanto.org/-Liberecana-Frakcio-.html>

S.L.E.A. propagandas por Esperanto ene de la maldekstra movado kaj inter aliaj progresema homoj.

<http://www.slea.se/>

El liberacana vidpunkto estas eldonas por Kultura Societo Interhelpo

<http://www.enxarxa.com/esperanto/ELV/>

Informabulteno Blogo

<http://informabulteno.wordpress.com/>

Vi ankaŭ sendu viajn rekomendojn! Kontakton: barriliber@anarkio.net



Ni ankoraŭ bezonas volontulojn!

Nia iniciatemo bezonas volontulojn por skribi, traduki, desegni aŭ por iu ajn kontribuaĵo.

Ĉia helpo estas bonvenan, dankon!

Sanon kaj anarkion!

Kontaktojn

Fenikso Nigra Liberacana Barikado

m.e.: barriliber@anarkio.net

m.e.: lobo@riseup.net

m.e.: fenikso@riseup.net

<http://anarkio.net>

